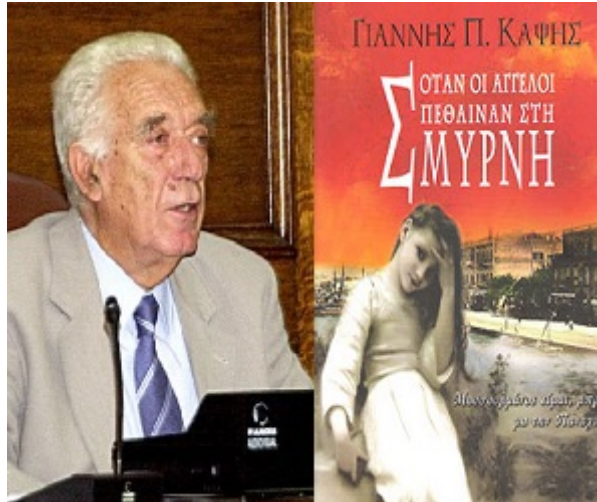


Ο Γ. Καψής για την τουρκική πολιτική έναντι της Ελλάδας (Στέλιος Κούκος)

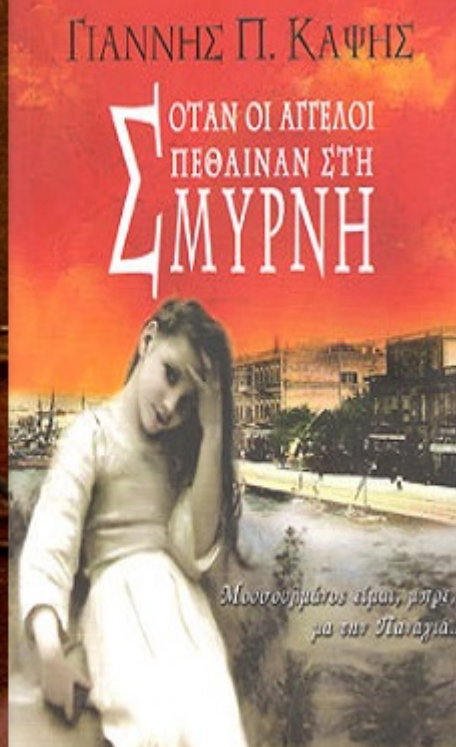
/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=176362>]

Δίνετε έμφαση στο κάψιμο της Σμύρνης από τους Τούρκους, παραθέτοντας μάλιστα και ντοκουμέντα. Και έτσι όπως το θέτετε δεν μπορεί κανένας νεο-ιστορικός να το αμφισβητήσει.

Θα ήθελα να ζητήσω από τις τουρκικές αρχές να δώσουν στη δημοσιότητα όλο το αρχείο της Λατιφέ χανούμ, ερωμένης και μετέπειτα τρίτης συζύγου του Κεμάλ. Θα ήταν πάρα πολύ χρήσιμο για την ιστορία και για την κατανόηση του τι συνέβη τότε.



Ζούμε σε μια light εποχή, νεοελληνιστί ξενέρωτη, αλλά έχουμε ανοιχτά πολλά εθνικά και κοινωνικά θέματα... Ποια είναι η δική σας αίσθηση, θα τα καταφέρουμε;

Η ελληνική ράτσα επιβίωσε 2.500 χρόνια, δεν πρόκειται να καταστραφεί σήμερα. Αλλά το ότι κοντεύουμε σε νέα σμίκρυνση της Ελλάδας είναι αναμφισβήτητο.

Πώς σας φάνηκε η πρόσφατη δήλωση του τούρκου πρωθυπουργού ότι η εκδίωξη των μειονοτήτων από την Τουρκία ήταν αποτέλεσμα φασίζουσας συμπεριφοράς;

Ο Ερντογάν είναι ένας πολύ ικανός και έξυπνος πολιτικός, αρκετά επικίνδυνος για τους δικούς μας, οι οποίοι άγονται και φέρονται. Έκανε αυτή την ομολογία γιατί θέλει να προσελκύσει πίσω τους Έλληνες. Η Τουρκία χρειάζεται σήμερα την ελληνική επιχειρηματική δραστηριότητα για να ορθοποδήσει. Και χρειάζεται την ελληνική συμπαράσταση για να είναι συνδεδεμένη με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πάντως δεν βλέπω να μπαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τα επόμενα 50-100 χρόνια.

Οι λογοτεχνικές σας καταβολές ποιες είναι, κύριε Καφή;

Δεν εμφανίζομαι ως λογοτέχνης. Θέλω να είμαι ένας τολμηρός άνθρωπος που λέει αυτό που πιστεύει σαν αλήθεια.

Θέλετε να μας πείτε κάτι περισσότερο για το νέο σας βιβλίο;

Θα τα πούμε στην παρουσίαση του βιβλίου.

Ποιος είναι

Ο Γιάννης Π. Καψής γεννήθηκε στην Αθήνα το 1929, αλλά οι ρίζες του, που φτάνουν στην Αγία Παρασκευή του Τσεσμέ, τον έκαναν να νιώθει από μικρός γέννημα θρέμμα της Μικρασίας. Η αγάπη του αυτή εκδηλώθηκε με το πρώτο του βιβλίο, “Χαμένες πατρίδες”, που εκδόθηκε το 1960 και έκτοτε επανεκδίδεται μέχρι και σήμερα σε αλλεπάλληλες εκδόσεις, έχοντας πλησιάσει τις 100.000 αντίτυπα. Ακολούθησε αργότερα η “Μαύρη Βίβλος”, μια συγκλονιστική συλλογή των καταθέσεων των θυμάτων της Καταστροφής, ενώ με το καινούργιο βιβλίο του συμπληρώνει τη μικρασιατική τριλογία του, δίνοντας μια ολοκληρωμένη εικόνα της πιο τραγικής σελίδας της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Ακολουθώντας το επάγγελμα του πατέρα του, μπήκε από την εφηβική ηλικία στη δημοσιογραφία και, ξεκινώντας από βοηθός αστυνομικού ρεπόρτερ, ασχολήθηκε με όλα σχεδόν τα είδη του ρεπορτάζ. Μετά την αποφοίτησή του από το πανεπιστήμιο δοκίμασε για λίγο τη δικηγορία ως ασκούμενος, αλλά δεν τον τράβηξε. Αφιερώθηκε αποκλειστικά στη δημοσιογραφία, και το 1958 ανέλαβε αρχισυντάκτης του “Έθνους” μέχρι το 1970, οπότε καταδικάστηκε από το στρατοδικείο της χούντας. Ταυτόχρονα εργαζόταν ως βοηθός ανταποκριτής του “Time”. Μετά την αποφυλάκισή του εργάστηκε ως β’ αρχισυντάκτης στο “Βήμα” και στη συνέχεια ως διευθυντής στον “Ταχυδρόμο”. Επιστρέφοντας από το Λονδίνο, όπου είχε καταφύγει μετά τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, ανέλαβε διευθυντής της εφημερίδας “Τα Νέα”. Τον Απρίλιο του 1982 ορκίστηκε υφυπουργός Εξωτερικών και αργότερα υπουργός αναπληρωτής Εξωτερικών. Απεβίωσε στις 13 Νοεμβρίου 2017.

Τα βιβλία του: “Χαμένες πατρίδες” (1960), “Αδούλωτες θάλασσες” (1968), “Γεννηθήτω δημοκρατία” (1972), “Κουβεντιάζοντας στο Κρεμλίνο” (1981), “Κουβεντιάζοντας στην Πολωνία” (1981), “Οι 3 μέρες του Μάρτη” (1990), “Στρατηγέ, ιδού η φρεγάτα σας” (1991), “Η Μαύρη Βίβλος” (1992), “Το τελευταίο σταυροδρόμι” (1996), “Και ο Παράδεισος αμάρτησε” (2000), “50 Χρόνια στο κουρμπέτι” (2003), “Για ν’ ανατείλει ο ήλιος πρέπει να δύσει” (2005), “Μέδουσα” με το ψευδώνυμο John X (2007).